

„TANÍTÁSOK A BÉKE ÉS SZERETET ORSZÁGÁBÓL 12.”

A FÁRA TŰZÖTT RÉZKÍGYÓ és a SZENT KERESZT HATALMA

A mai ember ritkán érti az alábbi ószövetségi részlet üzenetét, valahol elvész a mondanivaló lényege. Talán nem árt, ha elgondolkozunk az alábbi sorokon, amelyek egy szentbeszéd indító gondolatai által fejlődtek ki bennem.

Indító gondolat: *Szám. 21 /4b – 9. Amikor az Úr kihozta Egyiptomból a választott népet, akkor a pusztai vándorlás során mannával ette őket. Egy idő után azonban elkezdtek oly erősen elégedetlenkedni, hogy megharagították Istent, és Ő haragjában mérges kígyókat küldött rájuk. A kígyók miatt sokan meghaltak, s ekkor az emberek észbe kapván, kérni kezdték Mózeset, hogy engesztelje ki Istent. „Mózes tehát közben közbenjárt a népért, és az Úr így válaszolt: „Csináltass egy rézkígyót, és tűzd ki jelül egy fára. Akit marás ért, és rátekint, az életben marad.” Sokan így cselekedtek, és valóban meggyógyultak, életben maradtak.*

Szent Kereszt felmagasztalása napja: szepember 14.

A szentbeszédben a pap azzal kezdte mondanivalóját, hogy **az embernek gyógyításra van szüksége.** Amikor az ember lelke beteg, akkor az egész ember beteg, és e „betegségek” összefüggnek életünk Keresztjével.

Keresztjeink pedig összefüggnek azzal a ténnyel, hogy „amikor megmar a kígyó”, elromlik az életünk, beteg lesz a lelkünk és a testünk, a gondolkodásunk, és mindennek következtében az életben is sorra érnek a bajok. Ekkor *szükségünk van a Megváltó Jézus Gyógyító Keresztjére, csak így jöhetünk ki a „kígyómarásból”, és az általa okozott traumákból.*

Az ószövetségi példa és a mai ember között ott és abban van az összefüggés és a gyógyulási lehetőség, hogy az Úr Jézus MÁR megváltott bennünket, Ég és Föld összekapcsolását a vízszintes „elvágo száron” keresztül is, Ő már megoldotta!

Majd azzal folytatta a mondanivalóját, az életünk 3 csoportba sorolható keresztjéről beszélhetünk:

- Amikor a bűneink, megtagadásaink, mulasztásaink, stb. miatt **nehezítjük Jézus Keresztjét**
- Amikor mások keresztet raknak ránk, (s ez lelki vállalásunkban benne van, de) mi vagy nem ismerjük fel, hogy az vállalás, és ezért vagy nem fogadjuk el, s ezért **nem vesszük fel a keresztünket** (Itt nem azokról a keresztokról van szó, ami nem a miénk!)
- Amikor úgy élünk, hogy **mi magunk válunk keresztté** mások számára

Később, az atya által hozott példák nyomán bennem ez a három csoport az alábbiak szerint bomlott ki, (mely lista tovább is folytatható!):

Uram, bocsáss meg nekem:

Amikor embertársam † volt nekem, és ezért én nem segítettem.

Amikor „A” † felvállalása volt a feladat, s én nem vállaltam azt.

Amikor valaki segítséget kért tőlem, s én „otthagytam” †-ként kezeltem.

Amikor bűneimmel Uram, a Te †-edet növeltem.

Amikor elfordultam †-fádtól, hogy tehessek saját akaratomból.

Amikor nem öleltem át a †-et, helyette panaszkodtam eleget.

Amikor butaságból nem értettem, hogy mi a feladat, s érintetlenül hagytam †-fádat.

Amikor figyelmetlenségemben †-tagadó lettem! ... Ó Uram, bocsássad meg nekem!

És végül bocsássad meg Uram sok-sok vétkemet, és hiányomat, mellyel mások számára †-té tettem magamat! ... Ámen.

Mindezt utólag jegyzeteltem le, hiszen akkor nem volt mód a rögzítésre, csak vezérszavakat írhattam le. A lista természetesen tovább is folytatható, érdemes jól átvizsgálni magunkat, hiszen az „önvizsgálat” „korszakát” éljük. De ezen túlmenően valami fontos összefüggést is megértettem az egész mondanivalójából.

A † Hatalma akkor mutatkozik meg, amikor HISZÜNK megváltottságunkban, és bátran szembenézünk a „kígyóval”, bűneikkel, és félelmeinkkel.

A Megváltó Kereszt Hatalma megmutatkozik, amikor a megváltottságban ráismerünk magunkra, s arra, hogy azok a bűnök, gyengeségek, hibák nem méltók ahhoz az emberhez, akiért az Úr Jézus szenvedett. „Ezek” a bűnök már nem méltók a megváltott emberhez, mert sértik a Megváltót!

Sértik akkor is a Megváltót, ha Istennel szemben követjük el a hibákat, vagy bűnöket, de sértik akkor is, ha mintegy „rejtett módon”, az embertársunkban lakozó Istennel szemben követünk el valami lélekrombolót.

Ez utóbbi a gyakoribb a mi mindennapi életünkben, ugyanakkor saját emberi gyengeségünk, gyarlóságunk, *saját „gerendáink”* miatt nehezebb is felfedezni az ilyen jellegű bűnöket. Azért is nehezebb felismerni, mert sok dolgot hordozunk magunkban a genetikai láncolaton keresztül, s azok „*élő függönyként*” működnek szemünk előtt. A másik oldal pedig igyekszik e függönyöket még sűrűbbé szőni.

Általában csak *a lelkiismeret nyugtalansága*, vagy az embertársak „*igaz-tükörként*” való megnyilvánulása lehet az útmutató, és még az a jobbik eset, ha arra figyelünk.

Semmit nem szabad erőltetni és továbbgörgetni, mert az elején még minden könnyebben orvosolható. Olykor nem árt, (de természetesen minőséggel és mértékkel!!), ha több személy visszajelzésére is odafigyel az ember, ugyanis a mindennapi életben – saját frusztrációi miatt – nem mindenki működik „*igaz tükörként*”.

Sokat segíthet ilyenkor egy kívülálló, jó lelki vezető, aki ténylegesen ismeri az embert, és ugyanakkor Istenhez hűséges, és megfelelő „pszichológiai érzékenységgel” is rendelkezik, mert ezek a feltételek azok, amely által Isten sugallata a legpontosabban lesz lefordítható a segítséget kérő számára.

A † Hatalma akkor mutatkozik meg leginkább, amikor mindezt elismerjük, és elfogadva hibáinkat bátran meg is valljuk azokat. Amikor nem „kenjük” el, nem tologatjuk másra a bűneinket, hanem bátorsággal szembenézünk velük, elfogadjuk és beismerjük mindazt, amit felfedeztünk önmagunkban, és azt az elhatározást is mellé tesszük, hogy ezt többé nem követjük el! Vagyis, az akaratunk ilyenkor az legyen, hogy NEM AKARJUK többé a kérdéses bűnnel, hibával, gyengeséggel megbántani Istent!

Ekkor eltávozik az ellenerő, és helyébe azonnal az Isteni Kegyelem lép be, és Maga, Isten Ereje lesz Az, Aki távol tartja a gonoszt. – Ebben van a Szent Kereszt Gyógyító Hatalma, nem a kígyóban, ami Mózes idejében a fára szegeztetett!

A kettő között mégis van párhuzam.

Ugyanis ma már látni kell azt is, hogy ez a fajta Gyógyító Hatalom működött a választott nép esetében is, amikor a rézkígyót fára kellett szegezni. Mert amiről ma beszélünk, azt csak egyedül az Örökkévaló tudhatta, hiszen egy, *az akkori ember számára ismeretlen szimbólumot, mintegy a „Megváltás előképét” adta Isten a választott népnek.*

Isten az Ő Mindent-tudásával pontosan ismerte az eljövendőt, és azt is, hogy a Paradicsom fájára tekeredő „kígyó hatalmát” – a „mindent tudás kísértő hatalmát” –, vagy másképp az „én mindent tudok!” gögösség hatalmát, mellyel Éva és Ádám megcsalott, és amellyel a bálványimádásban a választott nép is megcsalott – csak a Fa, a Legfőbb Szeretet Keresztfája által fogja legyőzni a Megváltó.

Ezért az Úr a választott nép esetében, mintegy megelőlegezte a „bűnbánat” mai értelemben vett szerepét is: aki tettét megbánva tekint a fára szögezett rézkígyóra, életben maradt.

Mózes elmagyarázta a népnek Isten mélységes megbántását az elégedetlenséggel, és a bálványimádó tettekkel, és az „engesztelés” módját is, mert HIT és őszinte BŰNBÁNAT, valamint

élni akarással vegyes ISTENFÉLELEM kellett ahhoz, (még ha ez nem is volt kimondott és felismert fogalom!), hogy valaki a felszögezett kígyóra tekintve meggyógyuljon, és mentes legyen a további kígyómarástól, vagy annak következményétől.

Más szavakkal: Isten azt akarta, hogy az ember lássa meg és ismerje fel önmagában a saját elégedetlenségét, és azt, hogy *hálátlanságában* nem azt nézte, amit kapott (rabszolgaság helyett szabadságot, és életben tartó, egészséget biztosító mannát), hanem csak *a hiányait* látta.

Ha mindezt megtette, és szívből kérte Istent, hogy bocsássa meg vétkét, akkor arra az Úr gyógyító ereje hatott.

Az Úr Jézust a „szégyenfára” szegezték. (Ez volt akkoriban a legnagyobb szégyen, és a legnagyobb büntetés!) De, hogy ezt **Ő felvállalta, ezzel az egész emberiséget megváltotta.**

Szembe nézett helyettünk (mint emberiség, és mint egyén is) **a bűn minden fajtájával, és megváltó szenvedésével semmissé tette azt.** Nekünk csak azt hagyta, hogy ha emberi természetünkben elkövetünk valamit, azt merjük az **Ő Megváltó Keresztjére** nézve beismerni, elfogadni, megvallani, és akkor a Szent Kereszt gyógyító hatása érvényesül! **A megbánt és bocsánatot nyert bűn megsemmisül, és helyébe az Isten Szeretet-ereje kerül.**

Minden tettnek van következménye, és ez az igazság egyaránt vonatkozik „jó” vagy „rossz” tettekre. A felismert, megbánt és megbocsátott bűn után az ember saját keresztjét vállalja fel a következményekben. *Mert a rossz tettek fájdalmas következményei lettek a megváltott ember számára a mai kereszték!*

Minél inkább igyekszik valaki helyrehozni azt, amit elvétett (vagy az ő felmenői elvétettek), **annál inkább számíthat Isten Irgalmára a javító-gyógyító munkában.** *S van, hogy az ima, az igyekezet, a valódi szívmegegyezés hatására az Úr végtelen Kegyelme meg is rövidíti a „helyretétel” idejét, vagy csökkenti a „mai” Kereszt nehézségét.*

Visszatérve az ószövetségi emberhez, a történet szellemi mondanivalója az akkori választott nép számára nem volt ismeretes.

Az Istennek való hátat fordítást, a valódi, a bukott angyal által elkövetett szellemi ellenszegülést – ami a választott népnél elégedetlenségben, Istentől való elfordulásban, és végül bálványimádásban nyilvánult meg –, egyszerűen a valódi szellemi bünt ugyanis nem lehetett egy állat, egy kos, vagy egy ökor feláldozásával semlegesíteni.

Ezért Isten megteremtette a Megváltás „előképét”, amely a szimbólumrendszeren keresztül megértés hiányában is működött, ha valaki megtette azt, amit Isten kért tőle.

Ugyanezt el lehet mondani a **„bűnbánati résszel” kapcsolatban is.** Isten kihozta a rabszolgaságból népét, és számos csodával és gondoskodással bizonyította Szeretetét. Így, aki visszaemlékezett erre, és HITT az Úrban, és MEGBÁNTA, hogy elcsábult, továbbá ERŐSEN FELTETTE MAGÁBAN, (komolyan megfogadta), hogy többé ilyet nem tesz, az megmenekült.

Akkor ez nem volt érthető, csak aki megtette, annál megvalósult, mert Isten ezt üzenete Mózesen keresztül. **Mára azonban felnőtt annyira az emberiség, hogy egyes tettekben felismerje saját bűnét, és a Megváltás világosságot hozó Ereje által, a Szentlélek Vezetettségében meglássa Isteni Irgalmában a kijavítás útját és lehetőségét is!**

Az Ószövetségi „minta” így válik élővé a mai ember számára.

A különbség talán abban van, hogy **tartalmában és szóhasználatában is helyesebb „Istenfélelem” helyett „Istent szerető lélekről”** beszélni.

Ne azért tegyen vagy ne tegyen valaki valamit, mert fél Istentől, vagy mert fél a büntetéstől, hanem azért, mert **észreveszi és megérti az Üdvözítő nagyon is közvetlen Szeretetét, és mert szíve elhatározásában az van benne, hogy ne bántsa meg a Szerető Irgalmas Istent, Aki annyi, de annyi áldozatot hozott az emberiségért, és személy szerint mindannyiunkért!**

Bár a „parancsolat” ugyanaz, de a hangsúly mára már máshol van!

Mára már a szívvel való megértésnek minden lehetősége megteremtődött!